

M. T. JELIZAROVILLE

18/II. 98.

Tänään lähetän Teille, Mark, Sismondia koskevan korjatun kirjoituksen kirjattuna ristisiteenä. Korjauksia tuli vähemmän kuin luulin — vain oikaisuja sekä lukuihin (kahteen) ja pykäliin jakaminen. Luulisi, että latojien on paljon helpompi latoa painetusta tekstistä ja siksi virheitä tulee nähtävästi vähemmän ja myös korjauslukutyötä (se on kuitenkin *ehdottoman välttämätön*) paljon vähemmän. Lähettämäni leikkeet voi antaakin suoraan kirjapainoon, pitää vain välttämättä varoittaa *tiukasti*, ettei niitä hukataisi * (sillä useimmiten käsikirjoituksia hukataan) ja että *yhdessä korjausvedoksen kanssa* lähettäisivät *joka kerta myös originaalin* (käsikirjoituksen tai leikkeet) — ilman sitä sivullisten henkilöiden (ei kirjoittajan) on *hirveän vaikea* lukea korjausvedoksia (sanon sen kokemukseni perusteella) ja syntyy paljon hyvin ikäviä väärinkäsityksiä ja jää virheitä. Toivon Manjashalla löytyvän aikaa niin paljon, että voi ottaa huolekseen korjausluvun. Yleensä on hyvin tärkeää, että korjausluku on alusta loppuun saakka yhden henkilön huolena, sillä muuten syntyy sekaannusta korjauslukijan tekemien merkintöjen vuoksi, sitä paitsi seuraavissa korjausvedoksissa (tarvitaan minimum kaksi korjausvedosta) unohdetaan tavallisesti tarkastaa, onko ensimmäisessä korjausvedoksessa osoitetut virheet korjattu ja eikö korjattaessa ole tehty uusia virheitä. Kirjapainotyön huolellisuus ja julkaisun sirous ovat hyvin tärkeitä.

Kirjoituksen (yhdessä tämän kirjeen kanssa) saatte aivan maaliskuun alussa, ja jos painatus aloitetaan heti ja suoritetaan viivytyksittä ja hoputetaan kirjapainoa, silloin

* sitä varten — jos lehdet pitää leikata erilleen (kuten kirjapainoissa tavallisesti tehdään) — numeroikaa kaikki sivut erikoisilla sivunumeroilla.

se voidaan ehkä pääsiäiseen mennessä suorittaa loppuun ja esittää sensuurille. Ja se olisi oikein hyvä; luultavaa on, että kirjan menekkikin hidastuu kovasti, jos se ilmestyy vasta toukokuussa. Odotan Teiltä tietoja asian kulusta.

Ajattelen yhä kahta muuta kirjoitusta („perinnöstä” ja Juzhakovista): toisaalta varovaisuus sanoo, ettei niitä pidä julkaista; toisaalta taas on sääli jättää pois, erittäinkin viimeksi mainittua... Ja siinähan sitä paitsi käsitellään kirjaa eikä aikakauslehtikirjoitusta... Pitäisiköhän yrittää? Jos kokeneet ihmiset katsoisivat sen mahdolliseksi, niin ehkä suostuisin yrittämään. Siinä tapauksessa pitää pyyhkiä pois eräitä kohtia, joissa puhutaan edesmenneestä aikakauslehdestä ¹⁴⁵ (minulla ei ole Juzhakovia koskevan kirjoituksen originaalia, joten se pitää tehdä julkaisijan. Työtä siinä on hyvin vähän), ja sijoittaa ne loppuun ja niin, ettei niiden poistamisen tapauksessa (jos viranomaiset vaativat) vahingoitettaisi muita. Laskien julkaisumenot noin 40 ruplaksi arkilta nämä kirjoitukset (molemmat noin 4 arkkia) eivät aiheuttaisi kovinkaan suurta tappiota. Kirjaa ei kuitenkaan toimita millään muotoa viivytystä näiden kirjoitusten vuoksi.

Jos Teille ei ole vielä kukaan lähettänyt Pietarista käsikirjoituksia, kirjoittakaa kiireellinen kirje Nadezhda Konstantinovnalle, että lähettäisivät ne heti, ja ryhtykää painattamaan tänään lähettämäni.

Puristan kättänne. V. U.

Oheinen kirje antakaa tai lähettäkää N. K:lle *. Hän pyysi minua kirjoittamaan nyt Moskovaan, sillä nähtävästi hänet kohta lähetetään matkalle.

*Lähetetty Shushenskojen kylästä
Moskovaan*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljuisiija”
aikakauslehden 4. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* Kirje ei ole säilynyt. Toim.